

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 603: Vì Thế Người Viên Đốn Tu Một Pháp Chính Là Tu Tất Cả Pháp

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 051)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Vì thế người viên đốn tu một pháp chính là tu tất cả pháp】

“Viên” ở đây là nói đến người có căn tánh Viên giáo. Người Viên giáo tu pháp, thật ra mà nói thì dễ dàng hơn người bình thường. Căn tánh viên đốn có hình tướng như thế nào? Rất khó nhận ra. Bởi vì cái dáng vẻ của người viên đốn, có đôi chút tự do tự tại không ràng buộc, giống như Tể Công Hoạt Phật được miêu tả trong tiểu thuyết vậy, ngài không bị sự câu thúc.

Không bị gò bó, ngài vạn duyên đều buông xuống được, mọi thứ đều không chấp trước, mọi thứ đều không so đo tính toán, ngài là người như vậy. Thế nhưng tâm của ngài thanh tịnh, trong tâm tuyệt đối không mê hoặc, không điên đảo. Tuy hình hài bộc lộ vẻ phóng túng, nhưng nếu bạn cẩn thận quan sát, mọi việc ngài làm đều như pháp, không có một việc nào là không tương ưng với Phật pháp, đó mới là căn tánh viên đốn chân chính. Nếu như mượn cái dáng vẻ viên đốn để làm xằng làm bậy, thì đó là sai rồi, như vậy là tạo tội nghiệp vô lượng vô biên, tâm của người đó không thanh tịnh, tâm không từ bi, không chân thành; tâm địa của người có căn tánh viên đốn nhất định là chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, từ bi. Điểm này chúng ta phải cẩn thận quan sát, không thể để người ta lừa gạt được.

Thế gian hiện nay, đúng như lời Phật dạy trong kinh Lăng Nghiêm: “*Tà sư thuyết pháp, nhiều như cát sông Hằng*”. Cái dáng vẻ mà tà sư biểu hiện ra, đều làm ra vẻ của người có căn tánh viên đốn, đều tỏ ra như vậy. Tu hành, việc ăn uống họ không ăn chay, thịt cũng cứ ăn, rượu cũng cứ uống, tỏ vẻ như họ đã viên đốn rồi, họ không còn phân biệt, không còn chấp trước, thật là hiếm có! Nếu thật sự đạt đến mức độ không phân biệt, không chấp trước rồi, thì mức một bát phân đưa cho họ, họ vẫn ăn bình thường, thì đó mới là thật, một chút cũng

không giả. Nếu như mang thứ đó ra mà họ không ăn, lại còn chửi mắng người ta, thì đó là giả, không phải thật.

Chúng ta xem trong “*Cao Tăng Truyện*”, đây là lúc tôi mới học Phật, rất thích xem truyện ký, tên của vị ấy thì tôi không nhớ rõ. Có một công án như thế này: Có một người tham thiền, là một vị sư phụ, ngài dạy đồ đệ rất nghiêm khắc, yêu cầu nghiêm trì giới luật; nhưng bản thân ngài lại không giữ giới, hòa mình chung đụng cùng đám tín đồ, rượu thịt đều không kiêng kỵ. Thế nhưng đồ đệ thì bắt buộc phải ăn chay, người đồ đệ đó không phục: “Sư phụ, ngài dạy chúng con như vậy, nhưng chính ngài lại không chịu làm”. Sư phụ nghe xong cũng buồn cười, liền nói: “*Được! Nếu các người đã muốn học theo ta, ngày mai ta sẽ mời các người đi ăn.*” Đến ngày thứ hai, ngài bảo đám đồ đệ mang theo cái ky hốt đất, mang theo cuốc, dẫn họ ra bãi hoang đào xác chết, ra nghĩa địa quật mộ đào xác chết; sau khi đào lên, nổi lửa nướng, bảo đồ đệ ăn. Đám đồ đệ từng người một không ai dám ăn, còn ngài thì ngồi đó ăn một cách rất ngon lành. Ngài nói với họ: “*Các người có bản lĩnh này giống ta, thì hãy học theo ta, không có bản lĩnh này, thì hãy giữ giới, hãy trì giới đàng hoàng.*” Người đồ đệ đó không còn lời nào để nói nữa, sư phụ thật sự có bản lĩnh, thật sự đã không còn phân biệt, không còn chấp trước. Nếu là người bình thường chúng ta mà ăn vào, thì chắc chắn là phải sinh bệnh, đâu có chịu nổi. Ngài đã không còn dính mắc vào nhiễm và tịnh nữa, đồ thanh tịnh hay đồ nhơ nhớp, đối với ngài đều là nhất như, nhiễm tịnh nhất như, ngài ấy thật sự đã thâm nhập vào cảnh giới này rồi.

Câu chuyện này trong “*Cao Tăng Truyện*” có, trong “*Thần Tăng Truyện*” có, quý vị đi tra cứu sẽ tìm thấy, vị này tôi không nhớ tên, nhưng có một câu chuyện như vậy. Người như thế, chúng ta không thể học theo được, chúng ta không có công phu này, không có trí huệ này, không có công phu, chưa vào được cảnh giới đó. Ngài nhập cảnh giới rồi, thì được! Chưa nhập cảnh giới thì không được, phải tuân theo thứ tự, đàng hoàng thật thà trì giới niệm Phật, thế mới không sai! Nhất định phải ăn chay trường, phải thật thà niệm Phật. Những thứ đó không thể học theo được, bạn chưa đạt đến công phu đó, mà bạn lại đi ăn thịt chúng sanh, thì rắc rối sẽ rất lớn, là đang kết oán thù với chúng sanh. Tục ngữ có câu: “*Ăn của nó nửa cân, tương lai phải trả nó tám lạng*”, đòi nợ trả nợ, đây là món nợ sinh mạng, không bao giờ dứt. Người học Phật chúng ta biết rõ mối quan hệ nhân quả báo ứng này, lời Phật chỉ dạy chúng ta tuyệt đối là điều thiện chứ không phải điều ác.